

TIKĖJIMO TIESŲ TILTAI

Sveiki sulaukę šv. Kalėdų!

Šv. vyskupas Augustinas dar tuomet, kai Kalėdų šventimas nebuvo įgavęs visuotinio šurmilio dėl dovanų nuotaikos, o bažnyčiose net prakartėlės nebuvo puošiamos, kvietė džiugiai švęsti šv. Kalėdų įvykį, labai aiškiai nurodydamas to džiaugsmo priežastį: atėjo mūsų išganymas ir atpirkimas! Didžioji ir amžinoji diena atėjo į trumputę ir laikiną mūsų būtį!

Kas mes būtume be Kristaus? Juk „nuteisinti tikėjimu, gyvename taikoje su Dievu per mūsų Viešpatį Jėzų Kristų, per kurį tikėjimu pasiekiamė tą malonę, kurioje stovime ir didžiuojamės Dievo šlovės viltimi“ (Rom 5, 1–2). Ne savo, bet Dievo šlovės, nes teisumas kyla ne iš mūsų, o žvelgia Kūdikiu, vėliau Kenčiančio ant Kryžiaus, akimis.

Mielieji! Sveikindamas šv. Kalėdų šventėje linkiu ir meldžiu kiekvienam šį žvilgsnį sutikti. Šv. Kryžiaus Jonas rašė, jog Dievas jau viską pasakė per savo Žodį, kuris yra Jo Sūnus, ir kito žodžio jis neturi. Jame rasite kur kas daugiau, nei trokštate ir prašote. Jei žvelgsite į Jį, rasite viską.

Kun. Raimundas Kazaitis

Lietuvos vyskupų adventinis laiškas

Jo vardas – Ramybės Kunigaikštis (plg. Iz 9, 5).

Brangūs broliai ir seserys,

šie jau besibaigiantys metai tapo didelio išbandymo Europai ir visam pasauliui laiku. Įsiplieskęs karas Ukrainoje mums vėl priminė žmonijos dramą, kuri tūno žmogaus širdyje. Tai vidinis prieštaravimas – nors trokštame taikos ir ramybės, tačiau to siekiame leisdami į karą. Giliausia šio suskiltimo priežastis yra nepagarba mūsų Kūrėjui – Dievui ir jo iškiliausiam kūriniumi – žmogui. Artėjančios Kalėdos vis naujai atminti Viešpaties dovanojimą žinią – „Dievas taip pamilo pasaulį, jog atidavė savo vienigį Sūnų“ (Jn. 3, 16). Jėzaus Kristaus įsikūnijimo slėpinys žymi nuostabią Dievo iniciatyvą pasauliui. Jis, gimdamas žmogui Betliejaus prakartėlėje, priminė, jog žmogus savyje nešasi Dievo paveikslą, dieviškumą žymę. Tai reiškia, kad pagarba kitam žmogui turi prilygti pagarbai, skiriamai Dievui. Nėra jokių priešasčių, jog besąlygiška pagarba žmogui galėtų būti sumenkinama. Ant tokios žmogaus orumo sampratos stovi Vakarų civilizacijos pamatas, čia slypi taikos tarp tautų pagrindas. Kai jis svyruoja – mažta žmonių nuostaba Kalėdų žinia.

Pasaulyje matome ne tik nerimą keliančias tendencijas, bet ir guodžiančius vilties ženklus. Pagalba broliams ir seserims, kurie Ukrainoje kaunasi už savo laisvę, suvienijo daugelį pasaulio kraštų: ir vieningai pasmerkiant karą, ir įvairias būdais tiesiant pagalbos ranką šios tautos skausmo valandą. Tai žinia, kad pagarba žmogui

ir tautos suverenumui yra suvokiama kaip savaime suprantama tiesa, kurią atkakliai privalome ginti ir saugoti. Šis karas dar kartą tapo skausmingu priminimu esminės tiesos, kad žmogaus gyvybė negali būti priemonė jokiems tikslams siekti. Tai tampa įspėjimu ir mūsų sprendimams – ar visur ir visada tikrai besąlygiškai vertiname ir saugojame žmogaus gyvybę, brangiausią Dievo dovaną mums? Ar tikrai tai neturėtų būti paskata labai svarbiam apmąstymui mūsų visuomenėse, kai, iš vienos pusės smerkiamas gyvybės naikinimas kare, o iš kitos – nepritariama negimusios gyvybės saugojimui? Čia, Lietuvoje, vėl iš naujo klausiamo: ar tikrai suvokiame pagarbos žmogaus gyvybei svarbą, jei yra priimamas sprendimas įteisinti cheminį abortą? Ar tikrai esame objektyvūs, viena vertus, smerkdami smurtą Ukrainoje, kita vertus, pateisindami užsimezgusios gyvybės nutraukimą, o tokio pobūdžio paslaugas vadindami „teise į reprodukcinę sveikatą“?

Šis neramus laikas pasaulyje turi tapti mums nauja paskata permąstyti žmogaus orumo sampratą ir pagalbos kitam žmogui sąlygas. Gerai suprantame, kad sunkumus galime įveikti tik drauge. O vienybę skatina besąlygiška pagarba žmogaus gyvybei, šeimai, laisvei. To nepaisymas neišvengiamai supriešina visuomenę, atveria kelią nesaugumui. Norėdami šalyje išlaikyti ramybę ir taiką, turime gerbti tiesą apie žmogų ir gerbti esmines visuomenės institucijas – šeimą, apibrėžtą Konstitucijoje, tikėjimo, mokslo, ugdymo sričių bendruomenės, krašto valdžią.

Nukelta į 8 p.

„Pražydo“ Šventupėje esantis šaltinis

Gėlių, papuošusių Šventerečiaus šaltinį, motyvas atėjo iš legendos.

Bendruomenės nuotr.

Šventupės kaime esantis Šventerečiaus šaltinis – ypatinga, šventa vadinama versmė. Neseniai šaltinis buvo padabintas. Jo ištaka „pražydo“ metalinėmis kalvio Andriaus Janulio sukurtomis gėlėmis.

Bendruomenės pirmininkė Lina Šeškuvienė pasidalijo, kad gėlių idėja atėjo iš šaltinio legendos. Pasakojama, kad kadaise Šventosios upe pro šalį plaukė maldininkas. Norėdamas numalšinti troškulį šioje vietoje jis metė molinį ąsotį, kuriam sudužus pražydo gėlės ir ištryško šaltinis. Bendruomenė menininkui A. Januliui paliko pačiam nuspręsti, kurį legendos motyvą pasirinkti.

Taip lapkričio paskutinėmis dienomis čia atsirado metalinės gėlės.

Šaltinio papuošimas meniniu akcentu – tai kaimo bendruomenės įgyvendinto Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos lėšomis finansuoto projekto dalis. Jam buvo skirta 600 eurų.

Be kita ko, bendradarbiaujant su Vidiškių seniūnija išvalyta ir prižiūrima aplėista teritorija netoli šaltinio.

Bendruomenės iniciatyva taip pat sutvarkyta vandens surinkimo sistema. Pasak pirmininkės, paskutiniu metu, neturėdamas kur nubėgti, buvo pradėjęs kauptis vanduo. „Kur sudėtos plytelės – nieko, o

už jų teritorija ėmė pelkėti. Bendruomenėje turime darbščių vyrų. Jie išvalė užakusį nutekėjimą“, – pasakojo L. Šeškuvienė. Šie darbai atlikti vasaros pabaigoje.

Bendruomenės nariai džiaugiasi, kad bendromis jėgomis atnaujinta viešoji erdvė papuošė plinką, suteikdama daugiau galimybių vystyti turistines veiklas. Tikisi, kad Šventerečius bus patrauklus ir aktyviai lankomas.

UŽ inf.

SPAUDOS,
RADIJO IR
TELEVIZIJOS
RĖMIMO
FONDAS

Kūčių tradicijos: kur slypi jų ištakos

Kūčios ir šv. Kalėdos – naujų vilčių, ateities siekių ir svajonių išsakymo metas.

Senovės romėnai kalendoriaus pirmąjį mėnesį buvo paskyrę Janui, dviveidžio laiko dievaičio garbei. Tuo metu būdavo renkami svarbūs valstybės pareigūnai – konsulai. Kaip paskatinimą prieš rinkimus teisingai apsispręsti namuose žmonės pamerkdavo nulaužtą lauro šakelę.

Viduramžiais bažnyčiose prieš Kalėdas buvo tradicija rengti vaidinimus, iliustruojančius Šventajame Rašte aprašytus įvykius, pradedant nuo Adomo ir levos, kai prie jie buvo žalčio gundomi paragauti obuolio. Tą medį vaidinimui darydavo iš eglisakių. Turbūt todėl kaime eglutės iki šiol puošiamos raudonskruosčiais obuoliukais.

Anglijos princas Albertas 1840 metais savo žmonai karalienei Viktorijai paruošė staigmeną – rūmuose buvo papuošta žaliaskarė. Per didikų rūmus, dvarus kalėdinė eglutė atkeliavo ir į mūsų kraštą. Lietuviškuose raštuose kalėdinė eglutė pirmą kartą paminėta 1853 metais. Ją matė vyskupas Antanas Baranauskas caro valdininko namuose Vainute. Pirmąsias eglutes su žaidimais ir dovanėlėmis imta rengti rusiškose mokyklose XIX a. pabaigoje. To meto šviesuomenė priešiškaitai sutiko tokius vakarėlius, aiškindama, kad tai nėra lietuviška tradicija.

Tačiau tarpukariu pati Švietimo ministerija ragino eglutes rengti mokyklose.

III–IV amžių sandūroje dabartinės Turkijos teritorijoje, Demrė

miestelio apylinkėse, gyveno vyskupas Mikalojus Myrietas, vėliau paskelbtas šventuoju. Jis garsėjo savo labdaros darbais, kuriuos stengdavosi atlikti taip, kad niekas nesužinotų geradario vardo. Vieną vargingą našlės šeimą jis sušalpė, slapčiomis įmetęs aukso gabalėlį į vaiko kojynę, padžiautą prie ugniakuro. Iš šventojo legendos atsirado paprotys prieš šv. Kalėdas, persirengus raudonais vyskupo drabužiais ir pasiėmus ganytojišką lazda, su dovanomis aplankyti pačias vargingiausias šeimas.

Olandijos vaikai jį pavadino Santa Klausu (trumpinys iš lotyniškojo vardo Nikolajus). Jie laukdavo šventojo atkeliaujant Kalėdų vidurnaktį baltu žirgu.

Santa Klausu vardą pasaulyje išgarsino linksmy plaučių amerikietis, diplomatas ir rašytojas Vašingtonas Irvingas. Dirbdamas ir gyvendamas Europoje, jis domėjosi įvairių tautų papročiais ir tradicijomis. 1809 metais V. Irvingas išleido smagių pasiskaitymų knygą „Tikroji Niujorko istorija nuo pasaulio sutvėrimo iki olandų dinastijos pabaigos, papasakota tėvo Knikerbokerio“. Čia šmaikščiai parodijuojamas mokslinis istoriografinis stilius. O knikerbokeriais būdavo pravardžiuojami olandų kilmės niujorkiečiai. Šioje knygoje tradiciniai papročiai gerokai autorizuoti, pridėta ir savos išmonės.

Kalėdinės šv. Mišios

Ukmergės miesto bažnyčiose

Ukmergės Šv. apaštalo Petro ir Povilo bažnyčioje

Gruodžio 24 d. 22 val. – Piemenėlių Mišios ir prakartėlės šventinimas.

Gruodžio 25 d., šv. Kalėdų rytą, – 9 val., 10.30 val., 12 val.

Gruodžio 26 d. – 9 val. ir 12 val.

Švč. Trejybės bažnyčioje

Gruodžio 24 d. 22 val. – Piemenėlių Mišios.

Gruodžio 25 d., šv. Kalėdų rytą, – 8 val. ir 10 val.

Gruodžio 26 d. – 10 val.

Pašilės Šv. Barbaros bažnyčioje

Gruodžio 24 d. 21 val. – Piemenėlių Mišios.

Gruodžio 25 d., šv. Kalėdų rytą, – 9 val.

Gruodžio 26 d. – 9 val. ir 12.30 val.

SPAUDOS,
RADIJO IR
TELEVIZIJOS
RĖMIMO
FONDAS

SPORTAS

Šventupėje vyko mergaičių futbolo turnyras, kuriame varžėsi po dvi mergaičių futbolo komandas iš Ukmergės bei Utenos. Pirmąją vietą, nugalėdamos visas varžoves, iškovojo Ukmergės SC-I mergaitės. Antroje vietoje – „Utenio“ A, trečioje – „Utenio“ B, o ketvirtoje

– Ukmergės SC-II komanda.

Geriausios komandų žaidėjos: Ugnė Bakaitė, Gabrielė Tyjūnelytė (Ukmergės SC-I), Kamilė Jeknytė, Viltė Imbrasaitė (Ukmergės SC-II).

Ukmergės komandų sporto mokytojai – Darius Petraška ir Tomas Striukys.

Gripo atvejų toliau daugėja – epidemijos riba peržengta

Nacionalinis visuomenės sveikatos centras informuoja, kad Lietuvoje praėjusią savaitę bendras sergamumo gripu, ūminėmis viršutinių kvėpavimo takų infekcijomis ir COVID-19 rodiklis padidėjo. Šis bendras rodiklis siekė 1 843,5 atvejo 100 tūkst. gyventojų.

Ukmergės savivaldybėje šis rodiklis – 1 688,25. Tai reiškia, kad jau peržengtas epideminis sergamumo lygis, kuris yra 1 500 atvejų 100 tūkst. gyventojų

Praėjusią savaitę ūminės viršutinių kvėpavimo takų infekcijos, gripas ir COVID-19 buvo diagnozuoti 558-iems ukmergiškiams.

Skelbiama, kad epideminis lygis jau pasiektas 32-iejose šalies savivaldybėse. Didžiausi sergamumo rodikliai dabar yra: Kėdainių rajone – 2 949,72, Kauno – 2 832,13, Panevėžio – 2 774,99, Šilutės – 2 731,42, Marijampolės – 2 692,6, Jonavos – 2 660,12.

Įsisiautėjus gripui:

- stenkitės kruopščiai plauti rankas;
- nelieskite akių, nosies ar burnos, ypač nešvariomis rankomis;
- vėdinkite ir drėgnu būdu valykite patalpas;
- čiaudėdami ir kosėdami užsidenkite nosį ir burną vienkartinėmis nosinėmis. Panaudotas nosinaites išmeskite į šiukšlinę. Jeigu po ranka neturite nosinės, čiaudėkite

ir kosėkite į rankovę (geriausiai į alkūnės link). Jei prisidengėte burną ir nosį delnu, tuojau pat nusiplaukite rankas.

Pajutę peršalimą panašius simptomus, likite namuose, nedalyvaukite šventiniuose darbo vakarėliuose, neveskite vaikų į ugdymo įstaigas, o kreipkitės į savo šeimos gydytoją.

Susirgę gripu dėvėkite medicinines kaukes, kurios padės sulaikyti kvėpavimo takų sekretą kosint ar čiaudint. Slaugydami sergantį asmenį, taip pat dėvėkite medicinines kaukes.

Medicininės veido kaukes arba respiratorius dėvėkite viešose uždaroose vietose: paslaugų teikimo vietose, renginiuose, maldos namuose, viešajame transporte ir kitose uždaroose vietose, kurios prastai vėdinamos, taip pat kuriose yra didelis žmonių skaičius ir neįmanoma išlaikyti saugaus atstumo nuo kitų žmonių. Veido apsaugos priemonės privaloma dėvėti asmenų sveikatos priežiūros įstaigose.

Jeigu dar nesusėjote pasiskiepyti, turite galimybę tai padaryti. Itin rekomenduojama pasiskiepyti rizikos grupėms priklausantiems asmenims, siekiant išvengti gripo sukeltų komplikacijų. Dėl skiepų reikia kreiptis į savo šeimos gydytoją.

UŽ inf.

Amsius surado Kalėdų Senelį

Policijos komisariatare vyko kalėdinė šventė vaikams.

Į Ukmergės rajono policijos komisariatare vykusią kalėdinę šventę atėjusius vaikučius su tėveliais pasitiko policijos pagalbinkas Amsius. Visus palydėjęs į salę, jis išskubėjo ieškoti Kalėdų Senelio.

Belaukiant svarbiausio šventės

svečio, mažieji pakviesti pasidaryti kalėdinę žvakių dirbtuvę.

Deltuvos kultūros namų darbuotojos Daiva Stimburienė ir Rasa Laskauskienė pasakojo, kad kadaise žvakių liejimas buvo vyriškas darbas. Pasakojo, kaip senovėje buvo liejamos žvakės,

kaip paruošiamas vaškas, iš kokių siūlų daroma dagtis. Vaikai procesą išbandė ir patys. Kiekvienas dovanų gavo po žvakučę.

Po valandėlės į salę sugrįžo ir Amsius, o su juo – Kalėdų Senelis...

UŽ inf.

Lietuvos vyskupų adventinis laiškas

Atkelta iš 7 p.

Pastarajai šiuo metu teko labai sudėtinga užduotis – išlaikyti visuomenėje sutarimą drauge ieškant būdų, kaip padėti mūsų šalies žmonėms ir verslui didėjančių energetikos kainų akistatoje. Piliečių pasitikėjimas savo demokratiškai rinkta valdžia yra labai svarbus veiksnys saugojant krašto saugumą. Taip pat ir valdžios institucijų pastangos ieškoti visų įmanomų būdų padėti žmonėms yra krašto vienybės garantas. Tačiau padėti kitiems nėra tik valdžios

institucijų, bet ir kiekvieno iš mūsų pareiga. Šventojo Rašto mokymas apie tai yra labai aiškus – mūsų gyvenimo kokybę amžinybėje bus vertinama pagal Kristaus žodžius: „Kiek kartų tai padarėte vienam iš šitų mažiausiųjų mano brolių, man padarėte“ (Mt 25, 40). Todėl gailestinga pagalba kitam žmogui, ypač stokojantiems, yra mūsų atsakomybė, tai – mūsų krašto vienybės, solidarumo bei laisvės garantas.

Brangieji, nuoširdžiai linkime, kad artėjanti Kalėdų šventė vėl primintų mums Dievo meilę pasauliui!

O Jo meilės bendradarbis yra kiekvienas krikščionis, pašauktas būti ramybės nešėju savo aplinkoje. Juk, pasak Viešpaties, „palaiminti taikdariai, jie bus vadinami Dievo vaikais“ (Mt. 5, 9). Tai ypač svarbus priminimas šiuo metu, kviečiantis konkrečiai atsilipti į Kalėdų žinią – besąlygiškai gerbti kiekvieną žmogų bei ieškoti meilės ir sutarimo mūsų šeimose ir mūsų Tėvynėje. Tepadeda mums dangaus Kūrėjas, nuolat siunčiantis mums Šventąją Dvasią, „kad mūsų žingsnius pakreiptų į ramybės kelią“ (Lk 1, 79).

Senosios keramikos darbai – nuo pat akmens amžiaus

Ukmergės lauko parodų paviljone „Gobis“ eksponuojama ukmergiškės Vitos Vaitkevičienės darbų paroda „Senoji keramika“. Joje pateikiami atkurtos molio keramikos pavyzdžiai, sukurti sekant archeologiniais duomenimis.

V. Vaitkevičienė gimė 1973 m. Utenos rajone. Nuo darželinio amžiaus augo Dainavos gyvenvietėje, Ukmergės rajone. Čia baigusi mokyklą, įstojo į Kauno taikomosios dailės mokyklą mokytis keramikos. Įgijusi meninių keraminių gaminių išpildytojos specialybę, pradėjo dirbti Ukmergės jaunimo mokykloje. Vėliau – Želvos vaikų ir jaunimo centre dailiosios keramikos būrelio vadove. Tapo Lietuvos tautodailininkų sąjungos nare. Nuo tada dalyvauja parodose.

Menininkė ne vieną vasarą buvo kviečiama į etnokultūros stovyklas vaikams Kernavėje. Ten užsimezgė ryšiai su archeologais, Kernavės muziejumi. Gavo pasiūlymą kartu su archeologais pabandyti nulipdyti archainių puodų, derinant dabartines turimas keramikos žinias su archeologi-

niais duomenimis. Tai paskatino domėjimąsi eksperimentine archeologija.

Parodoje autorė pateikia atkurtos molio keramikos pavyzdžius, sukurtus sekant archeologiniais duomenimis. Vienoje vietoje galima pamatyti priešistorinės keramikos pavyzdžių nuo akmens amžiaus iki Lietuvos valstybingumo formavimosi pradžios.

Pačios pirmosios puodynės buvo smailiadugnės. Skirtingos akmens amžiaus kultūros naudojo skirtingą ornamentiką. Skyrėsi ir puodų forma. Vėlyvajame akmens amžiuje atsirado virvelinė keramika, skirtingose kultūrose gyvavusi kelis tūkstantmečius.

Žalvario amžiuje prasidėjo brūkšniuotosios keramikos, o artėjant į geležies amžių atsirado grublėtosios keramikos mada. Tuo laiku atsirado rankinis apžiediamasis ratas. Geležies amžiaus pabaigoje keramika pradėjo formotis kaip amatas. Kiek vėliau atsirado koja sukamas žiedimo ratas. Įrenginių atsiradimą atspindi ant puodynų juostelių ir bangelių atsiradęs ornamentas.

V. Vaitkevičienė yra baigusi edukologijos bakalauro studijas, užsiima šiuolaikinės ir senosios

Senosios keramikos atkurtų pavyzdžių ekspoziciją apžiūrėti galima iki sausio 27 d.

S. Vasiliauskaitės-Dančėnienės nuotr.

keramikos edukacine veikla, skirta tiek darželinukams, tiek senjorams. Dirba lopšelyje-darželyje „Žiogelis“, yra neformaliojo vaikų švietimo laisvoji mokytoja.

Jos veiklą galima stebėti feisbuke. Dabar moteris gyvena ir padeda vyrui ūkininkauti Kreivių kaime, Ukmergės rajone.

UŽ inf.

KINAS
KULTŪROS CENTRAS

Gruodžio 23 - 29 dienomis

Animacinis filmas, įgarsintas lietuviškai

Batuotas katinas Pūkis:
paskutinis noras N-V
23 d. 17:30, 26 d. 13:00
3D seansas: 27 d. 17:30

Aš noriu šokti.
Whitney Houston filmas N-13
23 d. 19:30, 26 d. 16:00, 27 d. 19:30, 29 d. 19:30

Įsikūnijimas.
Vandens kelias N-7
3D seansas: 26 d. 18:30

Lietuviško filmo išankstinė premjera!

ReEmigrantai N-13
29 d. 17:30

Gruodžio 28 d.
Pasaulinė kino diena

13:00 **Miauricijus Puikis** N-V
Animacinis filmas, įgarsintas lietuviškai

15:00 **Meškio Tedžio Kalėdos** N-V
Filmas šeimai, įgarsintas lietuviškai

17:00 **Ten, kur gieda vėžiai** N-13

19:00 **Piktųjų karta** N-16

21:00 **ReEmigrantai** N-13
Lietuviško filmo išankstinė premjera

Bilietų kaina: 2D - 5 Eur, 3D - 6 Eur
Vaikams iki 7 m., senjorams, neįgaliesiems talkoma 2 Eur nuolaida, grupėms virš 10 žmonių - 1 Eur nuolaida

Bilietus kviečiame įsigyti internetu ukmergeskc.lt